

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: **Mátrai Gyula dr.**: Szentséges év! — **Kacsári Imre**: Egyszerű ének. — **Inotay Klára**: Fogadalom. — **Valkony Ferenc dr.**: Mi nekem az Oltáriszentség? — **Nagelreiter Alajos dr.**: Az oltár. I. — **Olesvay Géza**: Lelki tarsolyomból. — **Központi Imaszándékunk**: Az Isten közelsége. — **Oltáregyleti élet.**

Új oltáregyleti igazgatók. Budapest-országúti plébánián **P. Szüts Zoltán**, Obudán **dr. Reimann Özséb**, Budapest-belvárosban **dr. Csókás Károly**, Bazilikában **Witz Béla** pápai titkos kamarás, Ferencvárosban **Ferenczy Géza**, Terézvárosban **Kahler Nándor** lettek az új helyi igazgatók. Működésüket kísérje bőséges Istenáldás!

Ünnepélyes tagavatás volt a 10 éves jubileumához ért Kőbánya Kadautcai oltáregyesületben december 13-án este 1/27 órakor. **Dr. Mátrai Gyula** központi ügy.-igazgató lelkesítő beszéde után avatta fel a 127 oltáregyesületi tagot.

Hatvanban a hitélet kimélyítésén lelkesen fáradozó **Lévay Mihály** v. püspök-prépost-plébános az oltáregyesület életébe is új buzgóságot öhajtván vinni, behozta a szentórát. Az első ünnepi szentórát a buzgó hívektől zsúfolásig megtelt prépostsági templomban **dr. Mátrai központi ügy.-igazgató** ve-

zette. Az elmélkedés aranszájai az oltáregyesületi hivatásról beleszótt gondolatok voltak. A hatvani Oltáregyesület vezetését **Vásárhelyi** hitoktatóra bízta a prépost-plébános. Szép reményeinket imával is biztatgatjuk. Hatvanban nagy jövője van az Oltáregyesületnek.

A neszmélyi zárda továbbfejlesztésére rendezett vásáron tartott sorsolás eredménye a következő: 4-es szám egy óriásbabát, 310-es szám egy gránátköves ezüstkarkötőt, 370-es szám egy nagy festményt (Madonna), 232-es szám egy nagy tájképfestményt, 248-as szám egy bont három levelezőlapfényképre nyert. A nyereményeket elvitték a boldog nyerők, illetve ajándékol adták a neszmélyi zárdának: egy névtelenül maradni kívánó kongregánista a 370-es számú, Kolbányi N. úr pedig a 232. számú nyereményét. Isten fizessen meg nekik. A 310. szám nyereménye január 15-én elévül, ha át nem veszik.

SZENTSÉGES ÉV!

Igy nevezhetnők az 1938-i budapesti eucharisztikus világkongresszust előkészítő esztendőt: az 1937-t, mert a nagyméltóságú püspöki kar úgy határozott, hogy az egész ország eucharisztikus életének meg kell újulnia az eucharisztikus világkongresszus előtt, mely 1938-ban a mi szegény hazánk fővárosában, Budapesten lesz.

Eucharisztikus szentév! Nagy öröm ez nekünk! Hiszen a mi programunk most mindenkié lesz. A legfölségesebb Oltáriszentségre fog irányulni mindenki figyelme, amikor május havában megnyílik ez a különleges szentév. Missziók és eucharisztikus triduumok (háromnapos ájtatosság a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletére) ájtatosságok és az oltáriszentségi bőségesebb élet tevékeny munkálása nemcsak minden egyesületben, hanem az egész magyar katolikus Egyházban emelkednek ki eucharisztikus szentévi reményeink hajnalpírjaként.

De nagyon szeretnénk valamit: *ha tartatnának protestáns magyar testvéreink számára is előadások a legfölségesebb Oltáriszentség titkáról. Ha a Szent István halálának 900-ik évfordulóján egyszer már hiteles katolikus oldalról hallgathatnák meg mi nekünk az Eucharisztia.* Milyen az igazi magyar, a szentistváni magyar hit! Mégiscsak érdekelné őket, mi az, ami az egész világ képviselőit idehozza ebbe a szegény kis országba. A kongresszus manifesztációjának átütő ereje mégiscsak győzhet egyes igazán hívő nem katolikusoknak lelkében. A megismert igazság még most is csak nagyhatalom, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni; rendes, normális észnek és igaz keresztény akaratnak meg kell előtte hódolnia.

Illum opertet regnare! Neki uralkodnia kell! Az Úr Jézusnak többször kimondhatjuk bátran. Neki minden érdek felett álló irányításhoz van joga, az egész kereszténység Krisztus országa, az Ő jogai mind — az eucharisztikus jogok is — tiszteletben tartandók az egész kereszténység által. *A lelkek csodálatos világában fel kell ragyognia*

a Napnak! Nem ülhet a világ nagyrésze tovább is sötétségben és a «halál árnyékában». Az isteni «mindennapi kenyér» kell, hogy tápláléka legyen mindenkinek, mert mindenkinek szüksége van rá. Emberek vagyunk s a földön járunk, nagyon kicsinyek és elesettek maradunk, ha nem ízleljük meg naponta a mennyországot a legméltóságosabb Oltáriszentség vételében.

Milyen gyönyörű tevékenységre nyílik alkalmunk — kedves oltár-egyletiék — ebben a szentséges évben! Milyen kedvező alkalom lesz apostoli buzgóságunknak! Milyen fölséges lelki látomás csak elképzelni is hazánk eucharisztikus megújódását, a szíveknek a legfölsége-
sebb Oltáriszentséghez fordulását és a Vele való kapcsolódását!

Lelkesedésünk tüzét, apostoli buzgalmunk hevét, tenniakarásunk energiáit az év első hónapjában különösen *alázatos és buzgó imával növeljük*, mert minden lelkesedés és buzgó akarás hiábavaló, nem lesz eredménye a legnagyobb munka áradatának sem, ha nem indult egészen tiszta forrásból és nincs benne az imával megszerzett kegyelem éltető ereje.

Mátrai Gyula dr.

EGYSZERŰ ÉNEK.

Reggel van, újra reggel,
szívem, te újra menj el,
menj az Úr asztalához,
kenyeréhez, borához,
Szívem, te újra menj el.

Szívem, te nap-nap után,
délelőtt és délután
menj csak be a templomba,
imákat köss csokorba,
délelőtt és délután.

Reggel van, énem: örülj,
Atyád asztalához ülj,
mosd fehérebbre lelked,
törleszd égben vett telked,
Atyád asztalához ülj...

Szívem, itt nincs más dolgod:
a keresztet kell hordnod,
segíteni Jézusnak,
írt adni sebnek, bűnnek,
a keresztet kell hordnod.

Szívem, oly szép a halál,
ha a jóságban-talál,
halál a Menny kapuja,
az örök-öröm kulcsa,
ha a jóságban-talál.

Kacsári Imre.

Poppe—Siekens—Dr. Mátrai: «Az isteni Gyermekbarátnál» című imakönyve nagyszerű tartalommal, szép képekkel, erős vászonkötésben kapható a kiadóhivatalban 2 P-ért. Bőrbötésben 5 pengő. Oltár-egyletiéknek 20% engedmény! A legjobb eucharisztikus gyermekimakönyv!

Fogadalom

Az oltár tiszta márványtükörén
 Gyertyáknak fénye úgy lobog felém . . .
 A márványoltár égő áldozat:
 Istennek áldoz szűz bárányokat.

A szemük könnyes, szívük megreteg
 A szüzi ajkuk hó imát rebeg.
 A nap betűz a templomablakon
 S megáll a húsz apácahomlokon.

S felzúg az eskü, mint a hatalom:
 «Az Úr Istennek én megfogadom,
 Hogy jóban rosszban Vele maradok
 És szeretni és szolgálni fogok».

És szívem többé már nem az enyém,
 Uralni fogja azt a hit, remény
 És ezt a bűnös szót, hogy akarom,
 Kimondani e földön nem fogom.

És mindég csak az Istené leszek
 Hűn, lángolón és forrón szeretetek,
 S nem leszek más, mint halott, ki él,
 De társai közt jár, nevet, beszél . . .

És mégis: halva szolgálom csak Őt,
 Mert négy fal vonja rám a szemfedőt,
 Csak egy él bennem: lángoló remény,
 Hogy Krisztusé vagyok és Ő enyém! . . .

Hús ajk rebeg, mind bűnért áldozat
 S Jézusnak testét nyújtja át a pap,
 A hús apáca szíve megdobog
 És fenn, az égben az Úr mosolyog . . .!

Mi nekem az Oltáriszentség?

AZ OLTÁRISZENTSÉGRŐL beszélni, hozzá méltó szavakkal szólni oly nehéz. Arról beszélni, írni, aki előtt az angyalok serege is *néma* tisztelettel hódol, ott szólni, beszélni a tökéletlen embernek! . . .

Az ember azonban, amennyire gyarlósága engedi, mégis megpróbálja kifejezni érzelmeit, ecsetelni gondolatait, megközelíteni a Főnségest, s előadni azt a boldogságot, imádságos hódolatot: *mi nekem az Oltáriszentség?*

Mikor Jézus megkérdezte egyszer az apostolokat, hogy kinek tartják őt az emberek, a felelet különböző volt. Csak Péter borult le s vallotta meg az apostoli hitet: Te vagy Krisztus, az élő Istennek Fia.

S mikor ez a Jézus az utolsó vacsora termében kezébe vette a kenyeret s tanítványainak nyújtotta, szólt: Vegyétek és egyétek, mert ez — *az én testem*.

Mi nekem az Oltáriszentség? Krisztusnak, az élő Isten Fiának valóságos teste, vére, önmaga a maga teljességében, vagyis Krisztus, tehát Isten. Krisztusom Ő ott a kerek ostya színében, az az alázatos, szelíd, kegyes, megbocsájító, hatalmas, igazságos, tanító, gyógyító, vigasztaló, szenvedő, megértő, megváltó Krisztus, a Királyok Királya, az én Istenem és mindenem.

Krisztus azt mondja magáról: Én vagyok az út, az igazság s az élet. Mi nekem az Oltáriszentség?

Út, útmutató, megmutatja merre menjek, hogyan menjek, segít, hogy úgy menjek és arra menjek. Megtanít az élet helyes és szent, igaz és boldog útjára.

Mire tanít engem? Nézem és figyelek tanítására. Mit mond nekem?

Az első, amire tanít, a nagy Csend. Légy csendes, ha boldog akarsz lenni. A világban a boldog emberek ordítanak. Jézus a boldogságot a csendes lélekbe teremti meg. Amely lélekben nem dúlnak-fulnak a nyugtalan kísértések, anyagi, világi gondok, aggodalmak zűrzavarai. Ha az ember tudna egyszer rendet, nyugalmat, csendet teremteni lelkében, akkor megismerné a békét, a boldogságot is. A csendes lélek boldog lélek, a csendes szív az igazán szerető, örvendező szív. Teremts magadban s körülötted lelki csendességet s élvezni fogod az igazi békességet és boldogságot. Lärmás, zajos, nagyhangú, egyenetlenkedő, veszekedő ember messze jár a csendtől, de a boldogságtól is.

S milyen *hicsiny* ott a szentostyában az alázatos Jézus. Gyengéd, szerény, s könnyed. Mi a mai emberek közt a legtöbb bajnak, egyenet-

lenségnek, bánatnak, irigységnek, háborúságnak, keserűségnek az oka? Mindenki több, nagyobb, hatalmasabb akar lenni, vagy legalábbis látszani a másiknál. Ha nem lesztek olyanok, mint a gyermekek, gyermekdedek, kicsinyek, egyszerűek, alázatosak, őszinték, szerények, megelégedettek, nem mentek be a mennyek országába, de itt a földön sem élvezitek a béke örömét és boldogságát.

A Jézuska vár!

Boldog akarsz lenni? Tudj kicsiny, egyszerű, őszinte, megelégedett lenni.

S látom, hogy Jézus itt van az Oltáriszentségben *hűségesen*, mindig. Ő hű hozzám s itt vár reám. Várja, hogy megterhelt, roskadozó lábaim egyszer csak odavonszolnak engem Elébe. Jőjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtak és megterhelve vagytok s enyhüljete meg

nálam. Bármikor jössz, Ő mindig itt van, hűségesen, kész vigasztalni, segíteni, megbocsájtani, talpraállítani s táplálni. Segít, hogy te is hű légy hozzá s hű Istenhez. «Az én kenyérem, hogy Atyám akaratát teljesítem» mondja Ő, legyen neked is ilyen az akaratod, ez a kenyered. Légy hű önmagad üdvének szolgálatához, Isten törvényeihez, felebarátodhoz, hivatásodhoz, családodhoz, társadalomhoz, hazádhoz, egyházadhoz, mennyországodhoz. A hű lélek a boldog lélek, aranyos szív, erős férfi, szépséges jellem, a jelen bizsónsága, a jövő reménysége és alapja.

Milyen *fehér* ez a kis ostya. Fehér lélek, fehér jellem az élet szépsége, egészsége, ereje, bizsónsága, önön és társadalmi élet, kultúra fejlődése, boldogságának, békéjének, tiszta örömeinek forrása. Fehér lélek és tiszta kéz a közéletben, tiszta szem a családi légkörben az igazi emelkedettség és erő, nyugalom, béke és megelégedés. Nincs békéjük az istenteleneknek. Isten csak a fehér szívben, tiszta lélekben lakik s ott teremti meg a békét, a mennyegzős örömet és fehér boldogságot.

Jézus az igazság is.

Az Oltáriszentség az igazság, bölcsesség, tudás forrása. Mi a tudás, mi a bölcsesség? A létező dolgok és jelenségek okának megismerése, megfejtése. S mi mindennek az oka? Isten. Ő a végső, az eredő ok, mindennek kiindulása. Ő van itt, Jézus, Isten e szerény ostyában.

S ha igazságra szomjas lelkem igazságra nem lel e szertelen világban, ha igaztalanul űz az élet s elnyom a gonoszság, itt az igazság forrásánál megtalálom az én igazamat, vigaszom és megnyugvásom. Ő meghallgat engem és megért. Nem ért félre, tudja, látja jóindulatomat, nem forgatja ki szavaimat, nem magyarázza el tetteimet. Nála *az üldözött vad* — lelkem menedéket, védelmet, tanácsot, erőt, igazságot lel és új életigenléssel állhatok talpra az élet nehéz küzdelméhez.

Ő az igazság! S azért merülnek el az igazi bölcsék és tudósok e Szentség égi csendjében s emelkednek fel általa az örök igazságok magaslatára s a Végtelenség boldog meglátására, megingathatatlan tiszta világszemléletére. Itt tanuljuk meg, nála, hogy mily boldogság Istennek élni és szenvedni.

Mi nekem az Oltáriszentség? Élet. «Ha nem eszitek az emberfiának testét, nem lesz élet tibennetek.» Táplál, éltet minket, testünket, hogy fegyelmeztetek, tiszták, erősek, kereszthordozásra, áldozatra készek lehessünk, élteti lelkünket, hogy uralkodó méltóságából erőtellenül ki ne essék. Legyen bennünk elevenség, életöröm, víz derű Istenért való munkánkban s tudjunk másokba is, a kedvetlenekbe, elszontyolodottakba, elkeseredettekbe, reményvesztettekbe új életet, reményt önteni. Ő az egyén, a család, a társadalom, a nemzet élete.

Ha ő nincs, ha nem ő éltet, megszűnik az igazi élet, a fejlődés, a haladás, a kultúra. «Atyáitok mannat ettek a pusztában, mely az égből hullott alá, mégis meghaltak, de én olyan kenyeret adok nektek, mitől soha meg nem haltok, hanem örökké éltek.»

Ez az igazi, az örök, a pusztulás, a halál felett is diadalmaskodó Élet.

Ő a kapocs, a vinculum, mely összetart minket, szeretetben, megértésben és áldozatos hűségben. Ahol nincs élet, ott széthull minden, összeomlik, porrá lesz, szétrothad. Hol nincs élet, ott nincs mozgás, haladás, kibontakozás, tökéletesedés.

S azt látjuk, hogy a világban minden bomlik, omlik széjjel. Meglazultak a családok kötelékei, mert meglazult a fegyelmi erő az egyéneken. Megbomlik a tömeg, a társadalom. S minden pusztul, ami érték, kincs, szépség, kultúra. Mert nem élnek Krisztusból, aki az élet. Nélküle nincsen élet. Hol nincsen Krisztus, ott nincsen egység, megértés, karitás, szeretet és irgalom, csak gyűlölet, irigység, harc és háború.

Pedig Jézus azért adta az Oltáriszentséget, hogy mindnyájan egygé legyenek. Megértő szeretetben, egységben éljenek.

Leborulok az Oltáriszentség elé, összeszedem szétszórt gondolatom és érzésem, idehelyezem, hogy benne egygé legyen, egybekapcsoljon engem Istennel örök kötelékkel s tökéletessé, boldoggá tegyen.

Mi nekem az Oltáriszentség?

Boldogságom, békességem, örömöm forrása. A szépség, ragyogás, fényesség, édesség, erő, élet. Szentségnek kútfeje, üdvösségem záloga — győzelmem és örök élet.

Mi az Oltáriszentség a családban, a társadalomban, Egyházban? Ami a nap az égen: melegség, virulás, fény, erősség, élet, boldogság, otthon, reménység, béke. Azért hát zengjen fel az imádságos szív éneke:

Üdvözlégy Oltáriszentség!
Csodálatos szent Istenség!
Téged szívből mind imádunk
Oltárodnak tornyán áldunk,
Üdvözlégy, szent Szakramentum!
Százegyszer, meg ezerszer én Jézusom!

Dr. Valkony Ferenc.

A Központi oltáregyesület hivatalos lapja az «ÖRÖKIMÁDÁS». Előfizetési ára egy évre 2 P., mely két részletben is fizethető. Kiadja a Központi Oltáregyesület Budapest, IX. kerület, Üllői-út 77. szám.

Az oltár I.

ASZENTSÉGI Jézusnak legkedveltebb és legkedvesebb tartózkodási helye a földkerekségen az emberi szív és lélek mellett minden bizonnyal az oltár, a katolikus Egyház oltára. Az ember lelke és szíve élő oltár. Az Egyházban fa- és kőoltárok vannak, amelyek most az Újszövetségben az egyetlen istenileg jogosított oltárok a földön.

Oltárok mindig voltak a földön, mert hiszen az oltár oly idős, mint maga az emberi nem. Ábel és Kain áldozata feltételezi az oltárt, mert ahol áldozat van, ott oltárnak is kell lennie. Bizonyára már ősatyánk, Ádám is mutatott be áldozatot Istennek és fiait is tanította oltárpítésre és áldozatbemutatásra. Az első oltár, amelyet a Szentírás kifejezetten említ, Noé oltára volt. «Noé pedig oltárt épített Istennek és . . . égő áldozatot mutatott be az oltáron.» (Gen. 8, 20.)

Az oltár azért, hogy kimagaslék a földből, az embernek Istenhez való emelkedését jelképezi. Régi időben olyan helyeken építették az oltárokat, amelyek vallási összejövetelekre szolgáltak és melyeket Isten megjelenései szenteltek meg. Az oltárok eredetileg áldozatok bemutatására szolgáltak, később azonban emlék gyanánt is valamely nevezetes vallási esemény megörökítésére. Így pl. Mózes az amalekiták fölött nyert győzelem emlékére emeltetett oltárt. Kezdetben az oltárokat földből vagy ércből alkották és csak Mózes idejétől kezdve említenek fából vagy ércből készült felső részeket rajta. A szentség, amely az oltárokat körülövezte, okozta, hogy azokat menedékhelynek is tekintették, ahol senkit sem volt szabad bántani. Az ószövetségi Szentírás különösen kiemeli az égőáldozati és tömjénfüstáldozati oltárt. A világ- és vallástörténelem bizonyítja, hogy a vad, a pogány népeknek is voltak és vannak oltáraik. Az Ószövetség istenileg jogosított oltárai mind előképei voltak az Újszövetség oltarának, illetve oltárainak, amelyeken a világ végeig az Úr papjai mutatják be az Újszövetség örök áldozatát, a szentmiseáldozatot.

Az Újszövetség oltára, a katolikus oltár jelenti, jelképezi Jézus Krisztust, a szent keresztet, Krisztus sírját, az utolsó vacsora asztalát, a betlehemi jászolt, Krisztus Egyházát. Erkölcsi értelemben jelenti a hit és a szív oltárát, amelyen a szeretet, türelem, önmegtagadás és tisztelet áldozatát mutatjuk be örök mennyei Atyánknak. Legmagasabb értelemben a katolikus oltár az Isten örökké tartó mennyei trónusát is jelenti, ahova eljutni életünk legfontosabb célja és rendeltetése.

A katolikus oltár azért asztalalakú, mert Jézus Krisztus az utolsó vacsora után asztalon mutatta be mennyei Atyjának, a Szentlélek-Istennek és Önmagának, mint Fiú-Istennek a vérontás nélküli mise-

áldozatot. Jézus vérontásos áldozatának oltára ellenben nem asztal, hanem a gyalázat s borzalom fája: a keresztfá volt. Édes Üdvözítőnk vérontásos áldozatát az első Nagypénteken mutatta be minden emberért és minden ember bűnei miatt, az egész világ megmentéséért és pedig egyetlen egyszer és egyetlen helyen: Jeruzsálemben, a Kálvárián, a szent keresztfán.

Midőn az első keresztény századok szentatyái azt írták, hogy a keresztényeknek nincsenek oltáraik, akkor a pogányok oltárait értették e szó «oltár» alatt. A keresztény oltároknak az őskeresztény korban való létezésében kételkedni józan ésszel nem lehet, mert elég bizonyítékunk van. Már Szent Pál írta: «Amit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek . . . Nem lehettek részesei az Úr asztalának». Kor. I. 10, 20, 21. «Van oltárunk, amelyről nem ehetnek azok, akik a sátonnak szolgálnak». Zsid. 13, 10. Tertullian († 245) mondja: «Nem lesz ünnepesebb a te böjtölésed, ha az Úr oltáránál állottál?» Origenes († 254) szemrehányást tesz azoknak, akik az oltár feldíszítésére pénzdományokat adnak, erkölcsaik felékesítését azonban elhanyagolják.

Tudjuk jól, hogy katolikus vallásunk lényegéhez tartozik az oltár, mert a mi szent vallásunkban van meg a Krisztustól alapított és rendelt papság és áldozat, amely oltár nélkül el sem képzelhető. Ha már a pogány és zsidó felfogás szerint a papság, áldozat és oltár együvé tartozott, úgy annál inkább és sokkal fenségesebb módon együvé tartozik ez a három tényező a katolikus felfogás szerint. Joggal írta Szent Cyprián († 258): «Ha azokat, akik az Egyházat megvetik, pogányoknak és vámosoknak kell tartanunk, akkor még inkább a lázadókat és ellenségeket, akik hamis oltárokat, eltiltott papságot és szentségtörő áldozatokat hoznak be». Az oltár célját illetőleg helyesen írja Szent Fulgenzius († 533): «Azért építették az oltárt, hogy azon az áldozat bemutatásával Istent tiszteljük. E célból emelt egyet Noé, hasonlóképen Ábrahám . . . Az Egyház az oltáron Krisztus testét mutatja be a Szentháromságnak áldozatul». A Pontificale Romanumban az Egyház is így értelemben fejezi ki magát az oltár konzekrálásakor, amidőn így imádkozik: «Tessék Neked ez az oltár úgy, mint az, amelyet a bátyjától megölt Ábel friss vérével áztatott és megszentelt . . ., amelyen Ábrahám fiát, Izsákot akarta feláldozni . . ., amelyen Melkizedek főpap a megengesztelés győzelmi áldozatát előre jelképezte».

Sokszor voltunk már templomban, hogy ott — főképp a szentmise-áldozat alatt — Istent dicsőítsük, dicsérjük, megengeszteljük, a vett jókért Neki hálát adjunk és Tőle szent segítségét, kegyelmét kérjük. Szent áhitat, megnyugvás, béke, öröm és vigasztalás szállja meg ott a szívünket. Mindaz a kedves meghittség, jóleső szívbéli melegség,

boldogító otthonosság és bensőség hiányoznék szívünkben, ha nem volna ott az Újszövetség oltára és rajta a Krisztust befogadó tabernákulum. Az oltárból árad az a kimondhatatlan sok lelki kincs, amelyből a hívek milliói bőségesen és szakadatlanul merítenek buzgó lelkük gazdagítására... Oltár nélkül üresek, hidegek, ridegek, nem sokat érők volnának a mi templomaink... Örök hála legyen Istennek, hogy van Jézus Krisztustól alapított oltárunk. Becsüljük meg!

Nagelreiter Alajos dr.

Nagy örömhír

az, amelyet Öminenciájának alábbi sorai jelentenek:

«A Gondviselés iránt érzett mély-séges hálával és túlárado örömmel hozom tudomástokra, hogy dicsőségesen uralkodó

Szentséges Atyánk Budapestet jelölte ki az 1938-i XXXIV. Nemzetközi Eucharisztikus

Kongresszus színhelyéül, tekintettel azon körülményre, hogy édes hazánk ebben az évben ünnepli **Szent István első királyunk megdicsőült halálának 900 éves fordulóját.**

A pápa Őszentségének döntése töltse el lelkesedéssel minden katolikus szívét, sőt minden magyar testvérünkét is, felekezeti különbség nélkül, hiszen ez **nemzetünk rendkívüli megbecsülését jelenti.**

E páratlanul nagyszerű, nemzeti életünkben talán soha többé vissza nem téro alkalom azonban azt a kötelességet rója vállainkra, hogy ezt a kettős szentévet az öt világrész közel 400 millió katolikusának feszült figyelme mellett a **lehető legnagyobb odaadással és készséggel szolgáljuk** és segítsük teljes diadaláig.

Szeretettel kérem azért a katolikus hívek, az **egész társadalom** és valamennyi magyar tényező **egyöntetű támogatását,** hogy ebben

az Isten ellen pártot ütő korban mi mutassuk meg minél méltóbban Európa hódolatát a köztünk való-sággal jelenlevő Krisztus iránt, aki az Út, Igazság és az Élet.

Esztergom, 1936. Szent András apostol ünnepén.

Dr. Serédi Jusztinián
bíornok, hercegprímás.

A nagy örömhírt a decemberi oltár-egyesületi vasárnap délutánján a szó-székről ünnepiesen hirdette ki dr. Mátrai ügyv.-igazgató, aki az előkészü-let legelső tennivalóját buzgó imában jelölte meg, a kongresszus sikere érde-kében.

Nehogy — mint egyszer régen hal-lottuk — valakinek ismeretlen legyen az ezentúl gyakran szereplő két idegen szó értelme, megmagyarázzuk

mi az eucharisztikus kongresszus?

Olyan nagygyűlés, mely a legméltósá-gosabb Oltáriszentség ügyével foglalko-zik. Eucharisztikus annyi, mint oltári-szentségi, kongresszus pedig: össze-jövetel, gyűlés. Az eucharisztikus világ-kongresszus jelentősége óriási, mert az egész világról eljönnek hozzánk a leg-főbb és országuk eucharisztikus életét a legméltóbban reprezentáló képviselői.

Mikor szokott lenni eucharisztikus világkongresszus?

Minden két évben, mindig a világ más és más részén. Az 1936-os székhely Manilla városa, a Fülöp-szigeteken. Az 1938-é tehát a mi szépséges Budapestünk lesz.

Kik a fővezérek?

Öminenciája már kinevezte, illetve felkérte az előkészítő 13 szakosztály vezetőit.

1. *Szellemi irányító és tervező bizottság.* Elnöke: *Bangha Béla* jézustársasági atya; elnökhelyettese: *dr. Kúhár Flóris* egyetemi tanár, bencés házfőnök.

2. *Belföldi propaganda-bizottság.* Elnöke: *Huszár Károly* v. miniszterelnök.

3. *Külföldi propaganda-bizottság.* Elnöke: *dr. verseghi Nagy Elek* ny. követ és meghatalmazott miniszter.

4. *Hittbuzgalmi bizottság.* Elnöke: *dr. Breyer István* győri püspök; elnökhelyettese: *dr. Czapik Gyula* praelátuskanonok.

5. *Műszaki bizottság.* Elnöke: *Petrovác Gyula* tanár, orsz. képviselő.

6. *Ünnepségrendező bizottság.* Elnök: *Zsembery István* v. főispán, a Mabi elnöke.

7. *Művészi bizottság.* Elnöke: *dr. Glattfelder Gyula* csanádi püspök.

8. *Egészségügyi bizottság.* Elnöke: *dr. Johann Ferenc* orvos, államtitkár.

9. *Pénzügyi bizottság.* Elnöke: *gróf Eszterházy Móric* v. miniszterelnök.

10. *Női propaganda-bizottság.* Elnöke: *gróf Apponyi Albertné.*

Szervezés alatt van:

11. *Közlekedési bizottság.*

12. *Elhelyezési és szervezési bizottság.*

13. *Élelmezési bizottság.*

A Nemzeti Újság híradása alapján közöljük a világkongresszus első programvázlatát:

„Az Eucharisztikus Világkongresszus tulajdonképpeni ünnepségei 1938 május végén a kongresszus pápai legátusának

iünnepélyes fogadásával és a Szent István-bazilikába történő bevonulásával kezdődniének. A 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus iünnepélyes megnyitása az Ügetőverseny pályán lesz. Mindjárt az első nap délutánján a különböző nemzetek fognak gyűlésezni a főváros legnagyobb termeiben, templomaiban és közterein, míg az estét díszelőadások tölténiék ki. — A második napon az ünnepi főhelyen a gyermekek közös szentáldozása, a szülők és gyermekek felajánlása Szűz Máriának; délután nemzetközi díszgyűlés az addig biztosan elkészülő fedett Sportcsarnokban, este díszelőadások vannak tervezve. — A harmadik napon a főhelyen a nők közös áldozása, délután nemzetközi díszgyűlés a Sportcsarnokban, este eucharisztikus körmenet a Dunán, az egész város kivilágítása és tüzijáték a Gellérthegyen. — Negyedik nap reggel 9-kor monstre közös szentáldozás az ünnepi főhelyen, délután a kongresszus iünnepélyes zárógyűlése, áldás az Oltáriszentséggel, a nemzetek csatlakozása rádió útján, a Pápa rádiószózata a Vatikánból, a legátus záróbeszéde, a kongresszus himnusza, este díszelőadások a nap programja. — Ötödik nap délelőtt 9-kor szentmise a Szent Jobb jelenlétében a Parlament előtt, körmenet a Szent Jobb, végig az Andrássy-úton, a Milleniumi Emlékgig, délután Szent István-díszgyűlés a főhelyen, este díszelőadások a program. — Tervezik még a Szent Koronának három napon át közszemlére tételét a budavári koronázó főtemplomban és tárgyalások folynak képzőművészeti, iparművészeti és történelmi kiállítások rendezéséről is.

A neszmélyi zárdakápolna még fedezetlen költségeire: N. N. «Egy nagyon szívügyem teljesedéseért, mint hálás boldogságom első gyöngyszemét, 50 P-», özv. Marjay Károlyné «Hála jobb egészségemért, 10 P-t özv. Sulyok Gézáné 10 P-t.

LELKI- TARSOLYOMBÓL

157.

A hangos és együttes közös-ima valósággal újjászületető hatású s ereje az elképzelésen felül áll! . . .

158.

Megtérésem után is főleg magamért imádkoztam; később sorselsőnek a családomat vettem s csak azután kértem «jót» enmagamra!

159.

A korszerű «pszichoanalitikai» *gyógymód* nem más, mint az ezerkilencszázket évé divó és jól bevált fülgyónás, az eskü alatt titoktartásra kötelezett orvos becsületességére építve — de a gyónás kegyelmi ereje nélkül! . . .

160.

Amit az Atya ad annak, aki sűrűn fordul Hozzá, leírni még megközelítőleg sem lehet. Látszólag Krisztus testét adja a kegyelmekkel, de ebben az Ég és Föld minden maradandó csodálatossága benne van!

161.

A tudományok mindig csak azt a fokot jelzik, ahová eddig az Ember véges esze eljutott. De ez még nem minden! . . .

162.

A Mindenható nem a babérain trónoló «Felség», hanem irgalmas-ságánál fogva Ő: *örök tevékenység!*

163.

A Mindenható a világot a Lélek boldog sütkérezéséért teremtette s nem az Ő hibája, hogy a sütkérezésből «égés» lett!

164.

Ne feledjük, hogy a Léleknek két világra szóló elhivatása van!

165.

Az itteni világot a «túlhanival» és amazt emezzel lehet csak igazolni!

166.

A *túlvilág* mintegy «ütköző-államként» ékelődik a Föld és Menny közé.

167.

A két világ között egy alig-alig átlátszó függöny lebeg, amit az isteni bölcsesség — a belső evolatív fejlődés előmozdíthatása végett — időnként néhány kiváltságos lelki szemei előtt meg-meglebbent egy-egy pillanatra! . . .

168.

A *túlvilági* élet csakis örökélet jellegű, formájú s tartalmú lehet.

169.

A lelkek birodalmában nagyobb és lélekzetelállítóbb rendszernek kell lennie, mint amilyen itt a Földön van! . . .

IRTA: O.L.CSVAY GÉZA.

Az Isten közelsége

Az Oltáregyesület állandó szentségimádása az «örökimádás» feltételezi azt, hogy az Isten közelségét átérezzük. Nem is jó addig imába kezdeni, míg — előbb — Isten jelenlétébe nem helyezkedtünk. Amikor az Ő közelségének lenyűgözően boldog és szent érzése elfog bennünket, akkor tudunk igazán imádkozni, akkor fogunk különösen sok kegyelemhez jutni.

A legfölségesebb Oltáriszentség különösen megkönnyíti az Isten közelségének átérését. Ebben a szentségben az érzékelés is segítségünkre van, hogy azt, ami hittünk alapján valóság nekünk, külön helyhez kössük, a Szentostya színe alatt reámutassunk és azt mondjuk, itt ebben a Szentostyában — tudom —, hogy Ő van jelen, Ő van hozzám közel.

Embértársaink nagy többségében, a hithű katolikusok között is általánosabb a «magasságokban lakó», tőlünk messze távolban képzelt Isten gondolata. Pedig Ő kijelentette: «Ime, Én veletek vagyok a világ végezetéig». Az Ő trónjáról ne emberi elgondolásokkal elmélkedjünk! Isten végtelen s a végtelen mindenhová elér. Mindenüttvalósága a végtelen jóság, szeretet és irgalom keretében jelenik meg. Azért mondjuk közelségnek. Ez a szó melegít, bátorít, biztat.

Milyen nagy szüksége van most erre mindenkinek! Korunk válsága a jövőnkön sötétlő bizonytalanság vagy talán már — inkább azt is mondhatnók — veszedelem, mennyire időszzerűvé teszik az Isten közelségének gondolatát! Ha nem is vagyunk gyávák, ha akármilyen élő is a hitünk, de nagyon nagy lelki erő kell most minden katolikusnak országos és világviszonylatban is! Ez a lelki erő csak úgy lesz teherbíró, ha az eucharisztikus Isten-közelségben gyökerezik, ha az életereó kimeríthetetlen forrásából táplálkozik. Vigyük először a magunk lelkét Hozzá közel és tanuljunk meg léleekben közelében maradni az egész napon át s aztán, ha ez nekünk már sikerült, szóval és tettel is legyünk apostolai az Isten-közelség gondolatának. Olyan időket élünk újra, hogy Krisztus minden hívének egyszermind az Ő apostolának is kell lennie. Felvilágosítások (mindig négy-szemközött) jó példaadás és szentségimádásaink alatti buzgó imádság hozhatja el az Isten közelségének boldogabb világát.

A szentségi Úr Jézus ugyanaz, mint a betlehemi jászol; Jézuskája, te légy Előtte az Ő drága Józsefje és Máriája!

VATÉLJES • BÜCSÜK

Január 1., január 7., az Oltáregyesületbe való beírásunk napja, egy tetszés szerinti nap, és az imaóra napján. Harminc évi és 30 kvadragéni búcsú január 1. és 6-án, január 24-én (Hetvenedvasárnap) és január 31-én (Ötvenedvasárnap).

Engesztelő kilencedünk az újévben február 1—9-ig lesz az Örökimádás-templomban.

OLTÁREGYESÜLETI ÉLET

Elnöknőjelölő választmányi ülésünk a központi házban december 14-én délután 4 órakor volt. Megjelentek: dr. Mészáros János pápai prelátus, országos igazgató, dr. Mátrai Gyula tb. p. t. k., Montaigui Mária főnöknőanya, társelnöknő, özv. dr. Kiss Aladárné al-elnöknő, Báró Bornemissza Gyuláné, Esterházy Mary grófnő, Forster Kálmánné, özv. báró Jeszenák Istvánné, dr. Kolosváry Miklósné, özv. Kövér Kálmánné, özv. gróf Révay Simonné, gróf Széchenyi Viktorné, Szegedy Maszák Aladárné, gróf Zichy Pálné és dr. Wenzel Árpád világi pápai kamarás, kormányfőtanácsos, ügyvéd. — Az elnöklő prelátus figyelmeztette a választmányt arra, hogy milyen fontos feladat előtt áll, amikor elnöknőt kell Öcminenciájának ajánlania. Vázolta az új elnöknőre váró feladatokat.

Elismerés özv. dr. Kiss Aladárnénak. A választás előtt külön meg kell említenie, hogy a Központ bizalma egyöntetűen özv. dr. Kiss Aladárné al-elnöknő, az országos központi választmány régi oszlopa felé irányult, akinek legtöbb érdeme van felbecsülhetetlen munkásságával, melyet a szentségi Úr Jézus ügyének szentelt. Ő azonban magas korára való tekintettel arra kéri a választmányt, hogy tekintsenek el jelölésétől.

Özv. Révay Simonné grófné volt boldogult elnökasszonyunk utódjelöltje, mivel azonban ő a trianoni szerződés következtében cseh állampolgár, nem vállalhatja a szerepet.

A választmány többi tagjai is oly méltóak, hogy nem okoz nagy gondot az elnöknői kérdés, bárkire esnek is a választás.

Az új elnöknőjelölt. Ezután felszólította a megjelenteket, hogy az előttük levő íven — mely az egész választmány

névsorát tartalmazta — a nevek elé tett kis körbe egy keresztet írjanak annak neve elé, akit elnöknőnek javasolnak. Az íveket — az egészen szabályszerű titkos szavazás megtörténte után — dr. Wenzel Árpád ügyvéd szedte össze és vitte az országos igazgató elé, kinek kérelmére, az al-elnöknő által kinyitott íveket újra kézbevette és a szavazásokat ismertette. A szavazatok — 16 volt, mert a zárdatitkár is szavazott — 15 Esterházy Mary grófnőre, egy pedig Szegedy Maszák Aladárnéra esett. Tehát a választmány egyhangú szavazata Esterházy Mary grófnő mellett döntött.

Az elnöklő országos igazgató ünnepélyesen megkérdezi a jelenlevő grófnőt, hogy elfogadja-e az elnökséget, ha Öcminenciája arra őt kinevezi. A grófnő igenlő választát a megjelentek osztatlan lelkesedéssel veszik tudomásul. A választmányi ülés után tea volt a lelki-gyakorlatos ebédelőben.

Özv. Kócsy Istvánnét, aki korára való tekintettel — 87 éves — nem tud megjelenni a választmányi gyűléseken, örökös tiszteletbeli tagjává választotta meg a decemberi gyűlés. Özv. Kócsy-nénak igen nagy érdemei vannak az Oltáregyesület (Besztercebánya!) életében.

† *Győry Teréz grófnő és borsodi Látinovits Róza* a választmány nagy halottai, imát kérünk lelkük üdvösségéért.

Engesztelő novénánk ünnepélyes ájtatosságai az idén február 1—9-ig lesznek. Szónoka újra dr. Kovács Sándor szentszéki tanácsos, az Actio Catholica központi titkára lesz, akinek szentbeszédei tavaly is óriási hatásúak voltak. Programját és több más hírt a jövő számunkban.

Felelős szerkesztő: Dr. MÁTRAI GYULA. — Felelős kiadó: Dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda r. t., Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.